

1885-07-04

SENDER

Sophus Stein

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Recipient's location:
Vordingborg (Danmark)

Archive:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/III/3 - So-Sø

TRANSCRIPTION

Lørdag Eftermiddag d. 4.

Juli 1885.

Kjære Willumsen!

Det er en grulig stor Skam af mig, at jeg ikke allerede for lang Tid siden har skrevet til Dig efter at have modtaget Dit Brev.

Det gjorde mig oprigtig ondt deraf at se, at Dit Humør ikke er rigtig godt og at Du føler Dig fortrykt og forknyt i Din Ensomhed dernede og jeg burde naturligvis strax have skrevet til Dig; jeg véd godt fra mig selv, hvor godt det gjør at høre en venligt Ord selv om det kun er i et Brev, naar man er ene og mismodig; men

jeg ved Pokker ikke, hvordan det gaar, saa er der det, saa det i Vejen for at skrive, Lys om Aftenen er der jo ikke Tale om, at der er noget der hedder og saaledes kan med Lethed en Ugestid gaa hen. Det maa ikke være morsomt for Dig, min Ven, jeg kan saa godt sætte mig i Dit Sted, for jeg har jo gennemgaaet akkurat det samme. Du kan tro, det var heller ikke lysteligt mig ifjor Vinter, da jeg om Sommeren havde lært min Kjæreste at kjende, og nu gik hele den lange Vinter uden at se eller høre noget til hende og hendes Familie. Alt var saa fattigt og tomt og elendigt, naar jeg tænkte paa, hvor dejlig Sommeren havde været; jeg havde

slet ingen Ro paa mig hele den Tid, heller ikke da jeg var paa Refsnæs ifjor og heller ikke da jeg kom over til Jylland og igjen saa hende jeg havde tænkt paa hele Vinteren. Først da Sagen var i Orden, da det hele var klappet og klart, fik jeg Ro. – Du maa ogsaa snart se at faa Fred og Ro i Sindet, hører Du, det andet gaar Pinedød ikke an; Skidt med at man til sine Tider er i snaus Humør, naar man saa til andre Tider er i saameget lysere og friskere, – jeg har i disse tre Uger, jeg nu har været her, mangfoldige Gange været i den mest elendige fortvivlende Stemning, misfornøjet, forknyt og med en grulig Følelse af Forladthed, men det er dog altid

snart gaaet over igjen – men saadan at gaa Dag efter Dag og sygne hen indvendigt, det duer ikke. Naar der saadan er Torden i Luften og det er lumret mere og mere sammen og det er bleven mere og mere tungt og trykkende i Vejret Dag for Dag, saa maa det dog tilsidst revne med et Skrald, og det ønsker man ogsaa selv, tror Du ikke? Det trækker vanskeligt over af sig selv. Det er nu min paa min Erfaring grundede Mening Derfor naar Du er klar paa, hvad det er, der har taget Humøret fra Dig og hvor Dine Tanker ere henne saa maa Du gjøre noget kraftigt derfor. At staa foran sit Staffeli naar Tankerne ere andre Steder og Humøret ad Helvede til, det bliver dog kun skidt, saa rejs hellere en lille Tur derhen, hvor

Tankerne er og se at

2)

faa Sagen i Orden, i hvert fald i Orden og afsluttet; hvordan saa end Resultatet bliver og selv om det bliver anderledes end vi haabe, saa vil Du i alle Tilfælde staa Dig ved, at Sagen bliver afsluttet, det kan Du stole paa og det vil Du ogsaa give mig Ret i. -

- Her er alt ved det gamle, Vejret er jo nu endelig engang falden lidt i Stadighed; hvad jeg er meget glad ved. Jeg var i Søndags – for anden Gang – i Præstegaarden, hvor der for Resten ikke hændte noget af Interesse; jeg skal hilse Dig. Hvor er Kongen henne?

Hils Hans Majestæt underdanigst fra mig, hvis Du ser ham.

Og lev nu vel, tænk nu lidt over hvad jeg her har sagt Dig og skriv snart til

Din Ven

Sophus Stein.

Lördag Eftermiddag d. 4.

Jul 1885.

Kære Willumsen!

Det er en grålig stor Skam af
mig, at jeg ikke allerede for lang
Tid siden har skrevet til dig
efter at have modtaget dit Brev.
Det gjorde mig oprigtig ondt derved
at se, at dit Slumör ikke er
rigtig godt og at du føler dig for-
trykt og forknytt i din Ensomhed
dermed og jeg kunde naturligvis
strax have skrevet til dig; jeg ved
godt fra mig selv, hvor godt det
gjør at høre et venligt Ord selv
om det kun er i et Brev, naar
man er ens og mismodig; men

jeg med Pokker ikke, hvordan det
gaar, saa ~~der~~ er der det, saa det
; Viden for at skrive, Lys om
Aftenen er der jo ikke Tale om, at
der er noget der hedder og saaledes
kan med Lethed en Høstid ga-
den. Det maa ikke vare mor-
somt for dig, min Ven, jeg kan
saa godt sætte mig i dit Sted, for
jeg har jo gennemgaaet altmaal
det samme. Du kan tro, det var
heller ikke lysteligt for mig ifjor
Vinter, da jeg om Sommeren havde
lært min Kærester at kjende,
og nu gik hele den lange Vinter
uden at se eller høre noget til
hende og hendes Familie. Det var
saa fattigt og tomt og elendigt,
når jeg tænkte paa, hvor dejlig
Sommeren havde været, jeg havde

slut ingen Ro paa mig hele den
Tid, heller ikke da jeg var paa Refs,
næst i fjor og heller ikke da jeg kom
over til Jylland og isjen saa hende
jeg havde bankt paa hele Vinteren.
Først da Sagen var i Orden, da
det hele var klappet og klart, fik
jeg Ro. — Men man gaaar snart
se at fra Fred og Ro i Sindet,
hører den, det andet gaar Piil
då ikke an; Skidt med at man
til sine Tider er i enaars slumør,
men man saa til andre Tider
er i saameget lysere og friskere,
— jeg har i deance disse tre Uger,
jeg nu har været her, mangfoldige
Gange været i det mest slendige
fortvivlende Stemning, misfornøjet,
forknygt og med en grålig Tølelse
af Lovledthed, men det er dog altid

smert gaaet over igien — men
saa dan at gaa dag efter dag og
syge hen irriterende, det ~~gaa~~
dün ikke. ^{men der} Saa dan ~~at~~ Torden i
dünften og det er künnet mere og
mere sammen og det er blevet
mere og mere tvingt og trykkende i
Kjret paa for sig, saa maa det
dog lidenet rone med et Skrald,
og det önsker man ogsaa selv, tror du
ikke? Det trækker vanskeligt over
af sig selv. Det er nu min paa
min Erfaring grüdede Mening
derfor, naar du er klar paa, hvad
det er, der har taget slümmöret fra
dig og hvor dine Tanker ere henne
saa maa du gjøre noget kraftigt der
for. At staa foran dit Skaffeli naar
Tankerne ere andre Steder og slümmö-
ret ad Helvede til, det bliver dog kün
skjilt, saa rejse hellere en lille Fær
derhen, hvor Tankerne er, og se at

3) faa Sagen i Orden, i hvert Sald
i Orden og Afsluttet; hvordan saa
end Resultatet bliver og selv om
det bliver anderledes end vi haaber,
saa vil du i alle Tilfælde
staa dig ved, at Sagen bliver afslut-
tet, det kan du stole paa og det vil
du ogsaa give mig Ret i. —

— Her er alt ved det gamle,
Kefret er jo nu endelig langsomt
falden lidt i Skadighed; hvad jeg
er meget glad ved. Jeg var i
Søndags — for anden Gang — i Præste-
gaarden, hvor der for Resten ikke havde
noget af Interesse; jeg skal hilse
dig. Hvor er Kongen henne?
Stils Hans Majestæt inderdanskst
fra mig, hvis du ser ham.

og lev nu vel, tank nu lidt over
hvad jeg her har sagt dig og skriv
 snart til din Ven
Sophus Kluge

Mr. Mads Willumsen
Hjortholm
per.
Vordingborg.

A III. 3 - 30 - 50 / SOPHUS STEIN 1895.